

F. t. l. vedr. straffeloven

Endvidere foreslås som § 306, stk. 2, indsat en bestemmelse, der giver mulighed for at pålægge juridiske personer strafansvar for overtrædelse af § 284 (hæleri) med hensyn til § 122 (aktiv bestikkelse i dansk, udenlandsk og international offentlig tjeneste eller hverv), § 144 (passiv bestikkelse i dansk, udenlandsk og international offentlig tjeneste eller hverv) og § 289 a (EU-svig), når overtrædelsen er begået for at skaffe selskabet m.v. del i en ved overtrædelse af § 122, § 144 eller § 289 a erhvervet vinding.

Som anført ovenfor i pkt. 5.5.2 skal strafansvaret for juridiske personer bl.a. omfatte forsøg.

Juridiske personer kan alene idømmes straf af bøde, jf. straffelovens § 25. Efter straffelovens § 21, stk. 3, straffes forsøg kun, når der for lovovertrædelsen er foreskrevet højere straf end hæfte, for så vidt ikke andet er bestemt. Der kan derfor rejses spørgsmål om, hvorvidt det til opfyldelse af den konventionsbestemte pligt til at kunne straffe juridiske personer for forsøg er nødvendigt at fastsætte en udtrykkelig lovbestemmelse herom.

Efter Justitsministeriets opfattelse er en sådan udtrykkelig lovbestemmelse om forsøg ikke påkrævet i det foreliggende tilfælde, hvor der er tale om strafansvar for juridiske personer med hensyn til overtrædelser af straffelovsbestemmelser, der indeholder fængsel i strafferammen.

Om det nærmere indhold af de foreslåede bestemmelser henvises til bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 10.

5.5.3. Beslaglæggelse, konfiskation m.v.

5.5.3.1. Som nævnt i pkt. 5.1., indeholder artikel 5-7 og 12 i anden protokol til EU-svigskonventionen en række bestemmelser om *beslaglæggelse og konfiskation, gensidig retshjælp i sager om overtrædelse af told- og afgiftsbestemmelser, samarbejde med EU-Kommissionen og tilknytningen til EU-svigskonventionen*.

Endvidere indeholder OECD-bestikkelseskonventionen i artikel 3, stk. 3, en bestemmelse om beslaglæggelse og konfiskation, jf. pkt. 4.3.

Desuden fastsætter artikel 19, stk. 3, i Europarådets korruptionskonvention pligt til at kunne konfiskere eller på anden måde berøve redskaber eller udbytte fra strafbare handlinger i henhold til konventionen eller af formuegoder, hvis værdi modsvarer sådant udbytte.

5.5.3.2. Retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse og straffelovens bestemmelser om konfiskation opfylder efter Justitsministeriets opfattelse de krav, som anden protokol, OECD-bestikkelseskon-

ventionen og Europarådets korruptionskonvention stiller til den nationale retsorden på disse punkter.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at de krav til internationalt samarbejde, der er indeholdt i bl.a. anden protokol til EU-svigskonventionen, kan opfyldes uden yderligere lovændringer.

6. Præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol

6.1. Protokollen om præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser m.v.

Som anført i pkt. 1, har medlemsstaterne i forbindelse med EU-svigskonventionen og første protokol (om bestikkelse) til denne konvention udarbejdet en *protokol om præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol* af disse retsakter, jf. lovforslagets bilag 4.

Efter protokollen kan hver medlemsstat afgive en erklæring, hvorefter domstole i den pågældende medlemsstat kan anmode EF-Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkningen af EU-svigskonventionen og første protokol. I erklæringen til protokollen kan medlemsstaten angive, om retten til forelæggelse for EF-Domstolen skal tilkomme alle nationale retsinstanser eller alene retsinstanser, hvis afgørelser ikke kan ankes inden for det nationale retssystem.

Efter artikel 13, stk. 3, i anden protokol til EU-svigskonventionen (om hvidvask og juridiske persons strafansvar) finder protokollen om præjudiciel fortolkning ved EF-Domstolen, herunder den erklæring, som medlemsstaten kan afgive om retten til forelæggelse, som udgangspunkt tilsvarende anvendelse på anden protokol.

Efter artikel 12, stk. 3-6, i EU-bestikkelseskonventionen kan en medlemsstat afgive erklæring om, at som udgangspunkt enhver national retsinstans kan anmode EF-Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende spørgsmål, som angår fortolkningen af artikel 1-4 og 12-16 (bl.a. pligten til at kriminalisere aktiv og passiv bestikkelse), i en verserende sag, der involverer medlemmer eller tjenestemænd i EU-institutioner eller -organer, når disse har handlet i embeds medfør.

Efter de nævnte bestemmelser er der i intet tilfælde pligt for de nationale domstole til indhente EF-Domstolens præjudicielle afgørelser om fortolkningen af konventionerne og protokollerne. Adgangen til at foretage præjudiciel forelæggelse er således fakultativ og ikke obligatorisk.